

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3167/2549

นายวิพัตร ศิริสำราญโจทก์ บริษัท พี. เจ. สากลบรรจุภัณฑ์ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 204, ป.วิ.พ. มาตรา 207,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 31

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าโจทก์เป็นฝ่ายนำสืบพยานก่อน เมื่อสืบพยานโจทก์เสร็จ ศาลแรงงานกลางได้เลื่อนไปสืบพยานจำเลยนัดหน้า เมื่อถึงกำหนดนัด ทนายโจทก์มาศาล ส่วนจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องและไม่มีพยานจำเลยมาศาล ศาลแรงงานกลางจึงถือว่าจำเลยไม่ติดใจสืบพยานและมีคำพิพากษาไปในวันดังกล่าว กรณีนี้จึงไม่ใช่กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดหรือขาดนัดพิจารณาแก้คดี แต่เป็นกรณีที่ศาลได้พิพากษาชี้ขาดไปตามรูปเรื่องที่ปรากฏในคำฟ้องคำให้การและพยานโจทก์ ดังนี้ จำเลยจึงไม่อาจขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ จำเลยชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาต่อไป

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินค่าล่วงเวลาจำนวน 1,500 บาท เงินประกันการทำงานจำนวน 2,500 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยชำระเงินค่าเปอร์เซ็นต์การขายจำนวน 4,875 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การต่อสู้คดี ขอให้ยกฟ้อง ในวันนัดสืบพยานโจทก์ ศาลแรงงานกลางได้สืบพยานโจทก์เสร็จสิ้น แล้วเลื่อนไปนัดสืบพยานจำเลยในวันที่ 28 กันยายน 2547 เวลา 9 นาฬิกา เมื่อถึงวันนัดสืบพยานจำเลย จำเลยไม่มาศาล ศาลแรงงานกลางจึงถือว่าจำเลยไม่ติดใจสืบพยานแล้วมีคำพิพากษาในวันดังกล่าวให้จำเลยชำระเงินค่าล่วงเวลาจำนวน 1,500 บาทและเงินประกันจำนวน 2,500 บาท แก่โจทก์ พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (วันที่ 20 พฤษภาคม 2547) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยชำระเงินค่าเปอร์เซ็นต์จากการขายน้ำจำนวน 4,875 บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยยื่นคำร้องขอให้มีการชี้ขาดส่วนคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ และนัดสืบพยานจำเลยต่อไป ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งว่า จำเลยขอให้พิจารณาคดีใหม่ไม่ได้เนื่องจากศาลถือว่าจำเลยไม่มีพยานมาสืบ ให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่าจำเลยมีสิทธิขอให้พิจารณาคดีใหม่หรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าโจทก์เป็นฝ่ายนำสืบพยานก่อน เมื่อสืบพยานโจทก์เสร็จศาลแรงงานกลางได้เลื่อนไปสืบพยานจำเลยนัดหน้า เมื่อถึงกำหนดนัด ทนายโจทก์มาศาล ส่วนจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องและไม่มีพยานจำเลยมาศาล ศาลแรงงานกลางจึงถือว่าจำเลยไม่ติดใจสืบพยานและมีคำพิพากษาไปในวันดังกล่าว เห็นว่า การที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยแก้คดีและจ่ายเงินตามคำขอของโจทก์ โดยถือว่าจำเลยไม่มีพยานมาสืบนั้น ไม่ใช่กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้คู่ความฝ่ายที่ขาดนัดหรือขาดนัดพิจารณาแก้คดี แต่เป็นกรณีที่ศาลได้พิพากษาชี้ขาดไปตามรูปเรื่องที่ปรากฏในคำฟ้องคำให้การ

และพยานโจทก์ ดังนี้ จำเลยจึงไม่อาจขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ กรณีดังกล่าวจำเลยชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาต่อไป ที่ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งยกคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ของจำเลยชอบแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

สถิตย์ อรรถบิลกุล · วสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ · พงษ์เทพ ศิริพงศ์ติทานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3167/2549>